

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Kallundborgs Krønike, eller Censurens Oprindelse

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 176. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893711919408/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

„Den Tyr, som hængt i Aftes var,
Et nyt Par Størler staalet har!“

Det hele Kallundborg kom ud,
Og saae det Syn; bevar os Gud!
De gamle Størler borde var!
I deres Sted han nye var.
Man stirrede paa ham, som hang;
Man loe, man græd, man peeb, man sang;
Man gennemgik Physik, Moral,
Og Hypotheser uden Tal;
Kort sagt: den hele Bye blev gal —
Men ingen kunde dog udgrunde,
Hvor hængt man Størler sticke funde?

Man efter Præsten Nielses Raad,
Som selv begreb ei denne Daad,
Omvisder Haabet reent opgav,
Om den af satte nogen Tid,
„Før,“ som han sagde, „bag din Grav
„Man kom til noget mere Vib.“

Borgmejster Ebbe derimod,
Som nok saa lidt deraf forslod,
Var ei saa rolig i sit Fag
Ved denne paradoxe Sag.
Han paastod fast med Mund og Pen,
At Tyrven nok engang igien
For dette Ram affræsset fulde;
Thi Tyverte er Tyverie,
Og Tyr bør ei gaae Ram forbi,
Fordi han ligger under Mulde.
I mangel Act in folio
Man trifted contra, trifted pro,
Men kom med Sagen ei til Ende.

Man veed endnu med Dished ei
(Thi sacre lang er Rettens Vei),
Til hvilken Kant den vil sig vende. —

* * *

„Hvad!“ raaabte vor Borgmester vild,
Og flog sin Pipe reent itu paa Kanten
Af folianten,
„Hvad“ brelte han, „er det for en Pasqvil?
„Det mig skal ramme, som jeg herer —
At lugte sligt, et ingen Kunst!
„Nu, ved min Slave! den fordømte Smører
Skal ikke have smurt omsonst!“ —

„O Himmel!“ raaabte hun, og slængte Bogen,
Saa langt hun kunde, hen i Krogen;
„Du drømmer stent, min lille Mand!
Vaagn op, og kom igjen til din Forstand!
„Dg lad den Fule, Smør, og Sild, og Lugt,
„Dg alt det andet fare! vaagn nu smuft!“ —

„Hvad drømmer! drømmer! drømmel nei desværre
„Jeg ikke sit et Blund, det veed vor Herre!
„For al den Skumlen, som du læste der —
„Det Frugten af den Hundekriched er,
„Alt, hvad man vil, at kunne trykke!
„Fornam du ei, din Gaas! det hele Stikkie,
„Du læste der, var Skamfrikt over mig?
„Men det skal hævnes, troe mig, sikkertlig!“ —

„Men, lille Mand!“ gientog med Smil Madammen,
„Betenk, det er en grumme gammel Bog!
„Dg det er trykt og frevet alt tilsammen,
„Før jeg og du blev født; betenk dig dog!